

פרשת ויצא

וירא והנה באר בשדה והנה שם שלשה עדרי צאן רובצים עליה כי מן הבאר ההוא ישקו העדרים והאבן גדולה על פי הבאר (כט, ב)

תפילה ליד הבאר

"יעקב, חשבת היום על בתנו הבכירה, "ודאי וודאי, היאך לא אחשוב! כל יום שעובר אני דואג יותר ויותר.

"היש לך איזהו רעיון חדש, שיסייע בידינו למצוא את זיווגה, "שמעתי שם של שדכן שעדיין לא דיברנו עימו, אפשר לנסות להתקשר אליו. "מסתמא, לא יהיה לו הצעות בשבילנו, כשישמע שאין לנו לתת דבר". צריך תמיד לנסות, הישועה נמצאת מעבר לפינה "ישועת ד' כהרף עין... ", "נכון, אבל אני כבר מיואשת. כבר ניסינו את כל הסגולות, אולי יש עלינו עין הרע?"

ר' יעקב פורץ בצחוק מריר. איזו עין הרע יכולה לחול עלינו? יש במה לקנאות בנו? בדירה הצרה לנו או בפרנסתנו הדחוקה?

העיקר שאנו שמחים ומאושרים בחלקנו, אמנם בעיה אחת מעיקה על חיינו איך נחתן את תשעת בנותינו, כשהבכירה כבר גילה אינה צעיר כלל! באחרונה זה היה נשמע כמעט מידי יום בביתו של ר' יעקב, אבל הישועה בוששה לבוא, והייאוש כבר החל לאחוז בר' יעקב וברעייתו הנאמנה, שהתקרבו להקב"ה בצעירותם.

ולפתע - יום אחד נצנץ רעיון במוחו של ר' יעקב והוא שטחו לפני רעייתו. עלה בליבו רעיון, מאחר ואנו מצפים לישועה זה שנים רבות, אולי הגיע הזמן לעשות מעשה... איזה מעשה אתה חושב לעשות שעדיין לא עשינו?

עלה בדעתי לאחוז במעשה אבותינו הקדושים ולנהוג כמותם! אבותינו מצאו את זיווגם על הבאר... והנה מחוץ לעירנו ישנה באר נטושה, אולי אלך לשם להתפלל על מציאת זיווגה של בתנו...

רעייתו הגיבה ואמרה: עשה כפי הבנתך העיקר שהקב"ה ישמע את תפילותינו וישלח לנו מהרה את ישועתו.

כבר למחרת, ר' יעקב כדרכו מתפלל "ותיקין" עם הפרושים שבעיר, לאחר התפילה נחפז במהירות לביתו שם טעם פת שחרית קלה, נפרד מאשתו הצדקנית כשבידו ספר תהילים הספוג כבר בדמעות של שנים רבות, הזמין מונית ונסע לקצה העיר, שם המשיך לבדו בין השדות, אחר כברת דרך התיישב תחת עץ לנוח קמעא. והנה שומע הוא נביחות כלב, נושא עיניו ורואה נער ועמו כלב אימתני קרבים אליו. ר' יעקב מלמל: ולכל בני ישראל לא יחרץ כלב לשונו... והנער קורא לעברו: מה אתה מחפש כאן? ר' יעקב השיב: מצאתי כאן מקום להתפלל... אמר לו הנער: להתפלל כאן? זהו שטח פרטי, אזור, ששייך לנו. "זה שלכם" שאל בחרדה ר' יעקב? עדיף שלא תכיר אותנו... אתה יודע מה - אומר לו הנער, בא נעשה "עיסקא", אני מרשה לך להתפלל ובלבד שתתפלל גם עלינו... ר' יעקב הנהן בראשו, והנער נעלם עם כלבו כלעומת שבא.

ר' יעקב המשיך בדרכו, הגיע אל הבאר הישנה שהכיר זה שנים רבות, הוציא את ספר התהילים, והחל לשפוף שיחו לפני קונו. דמעות רבות שפך שם ר' יעקב, שוכח היכן הוא עומד ומרגיש ממש כאילו עתה הוא בתפילת נעילה של יום הכיפורים, ופתאום קיבל תחושה - הנה תפילתי נתקבלה!

פרשת ויצא

לפתע התעורר משרעפיו ורואה רכב משטרתי ושני שוטרים מזנקים לעברו. השוטרים שואלים: מה אתה עושה כאן?

ר' יעקב מגביה את ספר התהילים ואומר: "התפללתי כאן על מצבי הקשה לפני בורא עולם"...

השוטר אומר לו: "אתה נמצא באזור פשיעה, ויש לנו הוראה מגבוה לעצור את המשוטט באזור... הוא מורה לו לעלות על הרכב.

ר' יעקב קיבל עליו את הדין ואמר בליבו "כל מה דעביד רחמנא לטב עביד", ונזכר במעשה ברבי עקיבא עם הנר והחומר שלמד זה עתה ב"דף היומי" במסכת ברכות. עם הגיעם לתחנת המשטרה האזורית, הביאו את ר' יעקב לפני החוקר ששאלו: מה היו מעשיך שם? באתי לשם להתפלל, השיב ר' יעקב. ומדוע דווקא שם? ממשיך החוקר להקשות. "כי יש שם באר...", ומה הקשר בין תפילה לבאר, צחק החוקר. כדי להתפלל על זיווגה של בתי, על שידוכים, מתפללים על יד באר, כמו שעשו אבותינו הקדושים...

מי הם האבות הקדושים שלך? שואל החוקר בתמהון. "אברהם, יצחק, יעקב, משה רבנו" - משיב ר' יעקב בביטחון.

החוקר אמר לר' יעקב: "הסיפור שלך נראה לי כדמיון פרוע, נראה לי שאתה סוחר סמים שראוי להשליכו למעצר תקופה ארוכה, אך המתן עד שאתייעץ עם מפקד התחנה". ר' יעקב הוציא את ספר התהילים וביקש מהקב"ה לחזור לביתו בשלום... תוך כדי המחשבות הטורדות את ראשו, קוראים לו לחדרו של מפקד התחנה. ר' יעקב מובל לחדרו של המפקד, והמפקד סוקרו מכף רגל ועד הראש. המפקד הרהר והביט קלות על ר' יעקב ואמר לו: אני מפקד בתחנה זו שנים רבות, מקרים רבים הובאו לפניי, וליבי אומר לי שאינך פושע, אלא אדם תמים דעים שלא פגע באדם מעולם, אבל רוצה אני לבחון את טוהר ליבך ומקווה שאכן תעמוד במבחן. ר' יעקב הנהן בראשו, ואז אמר המפקד: יש לי בן שחזר בתשובה, בחור עילוי וצדיק שלומד בישיבה חשובה בדרום הארץ ומחפש את זיווגו, רק יש לו "שיגעון שרוצה אישה שגדלה בבית של תורה! אני חושב שהגעת לתחנה הישר מהשמיים! אני מוכן לשלם עליו דירה"... הוסיף המפקד...

לא עברו חודשים רבים, עד שחוקרי ומפקדי תחנת המשטרה רקדו בחתונה הגדולה לשמחתם של כל הצדדים, ואז חשו כולם כי "ישועת ה' כהרף עין".

מקור: ניצוצות